

skomdzili, ale so jako fromi, bjedni a hubeni knej namakali, da daj, so bychmy tejsch teje flubenej wjeczneje Weczerje woptacz smjeli. Niz nascheje Sastuzby, ale Krystufoweje, te ho nascheho Nawozenju Praudosyje, a twojeje Ssmjelnosze dla. Ebudz nas stajnje, so ne bychmy tu niz njedze pschi duchomnem Drijemanjom, kiz husto flabych Eglowekow nadpanje, aby pschi rjeschnem Spanjom, neskomdzili. Ale so bychmy hottowi byli, duz tvoj luby Syn Jezus Krystus, nasch Nawozenja pschindje, jeho s Wefetoszu powltacz, a suim Trojecznemu Kwafej nuz sajndz moli. Haj, njech nas te lubosne Estowa teho Zionfkeho Bajch tarja stanje hottowych dzerja: Stajn, stajn, tvoj luby dze, te Lampy sakwjeczje, so hottujcje, won Kwafej dze, duz jeho s Wjeru setkajcje. O kak weselje budje to tedom! Pschindz, pschindz, moj Njany, moj Wustwoleny bes welje Tausentami! Pschindz, o Jezom Krystcje, nam so Sswieczu styschcje! So by kwojim Wjeru, psches tu prawu Wjeru, my po twojej Wohli, pschindz tam skoro moli. Tu Kwilu daj nas we Wjeri wotczakowacz a prajicz: Wotze, pomhaj swofoka, so bych wjerit do Krysta. Njech tvoj Duch me stajnje czjeri, skutkam, kiz so stanu w Wjeri. Dalje wuprosymy hebi to wjenem nuternym Wotze naschu a Kyrlischu.

Szenje na druhu Nedzeli po Swjatej Trojizy, Luc. 14. v. 16--24.

Jezus dzesche kPharisejskim: Jedyn Eglowek hottowasche wulku Weczer, a proschesche jich wele na niu. A posla swojeho Wotroczka wohn wztundzi teje Weczere, so by prajit tym Proschennym: Pojczje, pschetoz wschitko je hottowe. A woni poczinachu schizy so porjadu samolwicz. Prieni dzesche knemu: Ja sym hebi Polo kupit, a mam wohn hicz, so bych to woladat, ja cze proschu, samolw me. A drubi dzesche: Ja sym hebi pecz Pschawow Wotow kupit, a sym na Duczu, so bych je spyttat, ja teze proschu, samolw me. A czeczi dzesche: Ja sym so wozenit, tehodla ja pschindz nemozu. A ton samy Wotroczk pschindze saso, a powedzi to swojemu Knesej. Duz rozsniema so ton Hospodar, a dzesche kswojemu Wotroczkej: Dzi nydm wohn na miesteczanske Hasy a Toroschcza, a pschivedz hem nuz kudnych a bjednych, a fromych a sblepnych. A Wotroczk dzesche: Kneze, wono je so stalo, schtoz sy pschikafat, a je hjeschcze Kum tudy. A ton Knes dzesche kWotroczkej: Dzi wohn na Drohi a Plotam, a nusuj jich, so bychy nuzsaischli tak, so moj Dom polny budze. Ja pak praju wam, so zadyn tych samych Muzow, kotsi proscheni su, mo jeje Weczere woptacz nebudze.

Masche